

De Exorcist

Het Spiritueel Café is een bruisende ontmoetingsplaats van boeiende en interessante mensen.. Op een avond raak ik in gesprek met Vittorio. Hij is paranormaal genezer en exorcist, zegt hij. Meteen ben ik een en al oor. Stond er laatst niet in de krant dat de roomskatholieke kerk meer priesters als exorcist wilde gaan opleiden? Ze bestaan dus nog, zelfs hier in Heerlen. Ik neem Vittorio eens goed in me op. Hij glimlacht, maar heeft een priemende blik. Hij zou zowel monnik als militair kunnen zijn. Moeten exorcisten sowieso niet korte metten met maken met het kwaad? Dan is de gedisciplineerde houding die hij uitstraalt, noodzakelijk. Tenminste, dat schat ik als leek zo in.. Met sociaal gewenst gedrag kom je er volgens mij in dit vak niet.

En dan heb ik duizend vragen, die Vittorio allemaal geduldig beantwoord. Destructieve wezens kunnen zich daadwerkelijk aan de mens hechten. Bezetenheid bestaat, gedachten en emoties kunnen beïnvloed worden. Exorceren is niet alleen uitdrijven, maar ook genezen. Duistere energie richt altijd schade aan en het kwaad schept zijn eigen levensvormen. Vittorio vertelt tot sluitingstijd, maar voordat het licht aangaat maak ik een afspraak.

Dit wil ik van dichtbij zien.

Ik ben niet verrast als ik een week later een kamer binnenkom die tot aan het plafond volgestouwd is met stoffige boeken. Dit beantwoordt enigszins aan het beeld dat ik in films heb opgedaan. Al mis ik de brandende kaarsen en de wierook, er staan wel overal heilige beelden. Als ik op de bank zit begint het excoreren. Met zijn hand maakt Vittorio het kruisgebaar. Ik hoef niks te doen, alleen mijn ogen te sluiten en het me makkelijk te maken. “In de naam van de macht en kracht die mij als exorcist is gegeven, stuur ik alle negatieve energieën naar de bron, het hart van de schepping.” Er volgt een opsomming en een Latijns klinkende formule. Ik heb meerlingen aan me vastzitten. Dat zijn zielen die samen met mij wilden incarneren en nog steeds boos zijn omdat ik ze een slag voor was. Ze worden teruggestuurd naar het licht. Vittorio ziet een slavenleven, waar ik nu nog last van heb. Ik werd mishandeld en vernederd. Voor mijn geestesoog verschijnen spontaan plaatjes, even voel ik een steek van oude pijn. En dan zijn er nog tig vervloekingen en verwensingen over mij uitgesproken. Ik schrik van herkenning en kan al meteen een paar mensen bedenken. Bij elke onderwerp heft Vittorio de belasting op. Steevast eindigt hij met drie keer het ‘amen’. Ik word duizelig, het tolt in mijn hoofd. Als mijn naam wordt gezuiverd en de familielijn wordt opgeschoond, voel ik letterlijk gewicht van me afvallen.. Dan is de sessie afgelopen. Vittorio zet klassieke muziek op en ik moet nog even blijven. “Om terug in balans te komen,” zegt hij.

Als het tijd is om te gaan, weet ik niet wat ik voelen moet. Mijn tred is licht en mijn rug recht. Ik heb zin om te zingen en het leven te omarmen. Als ik nietsvermoedend in de autospiegel kijk, zie ik dat de kleur van mijn ogen is veranderd. Van bruin naar groen. Dit is de reinste magie. Voor Vittorio's deur bel ik mobiel, en maak snel een tweede afspraak. Die man kan werkelijk toveren.

